

இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீனப் பிரச்சினை எப்போது முடியும்?

பாலஸ்தீனத்து காலா நகரிலிருந்து பட்டினி, பசி, சாவு இவற்றிற்கிடையே மக்கள் கொத்துக் கொத்தாக மடிக்கிறார்கள். இஸ்ரேலின் தாக்குதலால் மக்கள் காலா நகரை விட்டு வெளியேறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். காலாவில் இஸ்ரேல் இராணுவம் 2023ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 7ஆம் தேதி முதல் தனது தாக்குதலை நிகழ்த்தி வருகிறது. இந்தத் தாக்குதலில் 65,23ஆம் தேதி வெளியான செய்திகளின்படி 65,334 பேர் கொல்லப்பட்டு இருக்கிறார்கள். இத்தாக்குதலால் இதுவரை 1,67,000 பேர் காயம் அடைந்துள்ளனர். இதுவன்றி ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் கட்டட இடியாடுகளில் புதையுண்டு இருக்கலாம் என்று செய்திகள் வெளியாகி உள்ளன. இது குறித்துத் தி.மு.கழகத் தலைவர் மு.க.ஸ்டாலின் மனம் நொந்து அறிக்கை வெளியிட்டு இருக்கிறார்.

பாலஸ்தீனத்தை அங்கீகரிக்க மறுக்கிறது இஸ்ரேல். ஏதனால்? பாலஸ்தீனம் ஒரு நாடு என்று அங்கீகரிக்கப்படுமானால் இஸ்ரேலின் இருப்புக்கே ஆபத்து விளையக்கூடும் என்று ஓர் அச்சம் ஏற்பட்டு உள்ளது. உண்மையில் 1948க்கு முன்பு இஸ்ரேல் என்று ஒரு நாடே இல்லை. பாலஸ்தீனமும் இஸ்ரேலும் அரபு நிலத்தில் உருவானவை. இஸ்ரேலின் நிலப்பகுதி பாலஸ்தீனத் திலிருந்து உருவானது. அதாவது நிலப்பகுதிகள் ஆக்கிரமித்து உருவாக்கப்பட்டவை. ஆகவே இஸ்ரேல் என்ற ஒரு நாடு இருக்கக்கூடாது என்று பாலஸ்தீன அமைப்புகள் கூறி வருகின்றன. இதனால் பாலஸ்தீன பிரச்சினை பல ஆண்டுகளாக நீடித்து வருகிறது. இது பல நூற்றாண்டுகளாக வரலாற்று சிக்கல் உள்ள ஒரு பிரச்சினையாகும்.

காலாவில் இஸ்ரேல் இன அழிப்பை மேற்கொண்டுள்ளதாக அய்.நா. குற்றம் சாட்டியது. இது மட்டுமன்றி, கடந்த ஜூலை மாதம் இறுதியில் கனடா, பிரான்ஸ் முதலான 15 நாடுகள் போரை நிறுத்தும்படியான ஒரு நடவடிக்கையின் மூலம் பாலஸ்தீன அமைப்புகள் கூறி வருகின்றன. இதனால் பாலஸ்தீனத்தை அங்கீகரிப்பது என்கிற முடிவுக்கு வந்தன. அய்.நா.வில் 193 நாடுகள் உறுப்பு நாடுகளாக உள்ளன. இவற்றில் 150க்கும் மேற்பட்ட நாடுகள் பாலஸ்தீனத்திற்கு அங்கீகாரத்தை வழங்கிவிட்டன. இதில் இந்தியாவின் 'அங்கீகார நிலை' என்பது உலக நாடுகளிடையே பளிச்செனத் தெரியவில்லை. இருமுறை அய்.நா. சபையில் இஸ்ரேலை ஆதரித்து இந்தியா வாக்களித்தது. இது பெரும் அதிர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. நடுநிலை வகுத்தது என்ற செய்தியும் உண்டு.

சோனியா காந்தி அண்மையில் பாலஸ்தீனம் தொடர்பாக ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டு இருந்தார். அதில் 1988இல் நவம்பர் 18ஆம் தேதி பாலஸ்தீனத்தை முறையாக இந்தியா அங்கீகரித்துள்ளதைத் தெரிவித்து இருக்கிறார். இப்போதைய நிலையை வெளிப்படுத்தும் விதத்தையும் சோனியா சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறார். அதாவது, 'நீதி, அடையாளம், கண்ணியம், மனித உரிமைகளுக்காகப் பாலஸ்தீன மக்கள் போராடிவரும் நிலையில் பாலஸ்தீனப் பிரச்சினையில் இந்தியா தலைமைத்துவத்தை நிரூபிக்க வேண்டும்'

டியு தேவை ஏற்பட்டுள்ளது' என்று சோனியா கூறியிருக்கிறார். மோடி அரசின் பாலஸ்தீன அங்கீகாரம் வெளிப்படையாக இல்லை. அதன் தோற்றம் சரியில்லை என்பதே சோனியாவின் கவலை.

அய். நா. பொதுச்சபையில் பிரான்ஸ் அதிபர் இமானுவேல் மெக்ரான் பாலஸ்தீனத்தை அங்கீகரிக்கும் அறிவிப்பை வெளியிட்டவுடன் சபையில் அங்கம் வகித்த உலக நாடுகளின் பிரதிநிதி கள் எழுந்து நின்று வரவேற்று கரகோஷம் எழுப்பினர். இஸ்ரேல் இதனைப் பயங்கரவாதத்திற்கான அங்கீகாரம் பரிசுவெகுமதி என்று கூறுகிறது. இதற்கு அய்.நா. பொதுச் சபையாளர் அன்டோனியோ குடரஸ், கருத்துத் தெரிவிக்கையில், பிரான்ஸ், பிரிட்டன் உள்ளிட்ட நாடுகள் வழங்கும் அங்கீகாரம் வெகுமதியோ, பரிசோ இல்லை. அது அந்த நாடுக்கான உரிமை என்று கூறி இருக்கிறார். இந்தப் போரை அரபு மண்ணில் இரு நாடுகளுக்கான உரிமைப் போர் என்று சொல்கிறோம். இப்போதைய நிலையை மட்டும் நாம் பார்த்தால் அது சரியானதாக இருக்க முடியாது. பாலஸ்தீனம் உரிமைக் கோரலுக்கு விடுதலை முடிக்கத்திற்கு முந்தைய வரலாற்றையும் கவனிக்க வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கின்றோம்.

மேலும் ஹமாஸ் அமைப்பை முழுமையாக அழிக்கும் பணி நிறைவடையும் வரை போரை நிறுத்தப்போவதில்லை என்று ஐ.நா. பொதுச் சபையில் இஸ்ரேல் பிரதமர் பெஞ்சமின் நெதன் யாகு அண்மையில் அறிவித்து இருக்கிறார். இது இஸ்ரேலின் எதேச்சதிகாரப் போக்கையே காட்டி நிற்கிறது.

அய்ரோப்பா 30க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. பல மொழிகள், கிறிஸ்தவ மதம், ஆங்கில மொழி என இருந்தாலும் அய்ரோப்பா கண்டம் ஒரு நாடு அல்ல. அதே போல அரபு நாடுகள் முழுவதும் ஒரே மொழி தான். தொடர்ச்சியான நிலப்பரப்புதான். ஒரே மதம்தான். எனினும் இவர்களால் ஒரு தேசிய இனமாகவோ தேசிய அரசுகளாகவோ காட்டிக் கொள்ள முடியவில்லை. இதனை இயற்கை கூறு நாடுகளின் விளைவுகள் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இஸ்ரேலின் நிலை அப்படி அல்ல. அது யூதர்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட நாடு.

யூத இனம் பழமையானது. ஹிப்ரு மொழிப் பேசுபவர்கள் அவர்கள். இரண்டு உலகப் போர்களின் போதும் (1914-1918, 1939-1945) யூதர்கள் பல அடக்குறைகளுக்கும் ஒடுக்குதலுக்கும் ஆளாயினர். யூதர்களின் கல்வி அறிவு, செல்வச் செழிப்பு, போரிலிருந்து ஒதுங்கி நிற்கும் மனப் பான்மை என்பவை அவர்களது அடையாளங்களாகும். மேதை மார்க்ஸ் தொடங்கி ஜன்ஸ்ஸன் வரை அனைவருமே யூதர்கள். இவர்கள் தங்களை யூத இனத்தவர் என்று வேறுபடுத்திக் காட்டிக் கொண்டதில்லை. நோபல் பரிசு பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் இவர்கள்தான் அதிகம். உலகின் தொன்மையான மொழி பெற்று இருக்கிற பழமையான இனமான

யூதர்களுக்கென்று ஒரு நாடு இல்லை. இது உலகத்தின் பார்வையில் இருந்து கொண்டே இருந்தது. என்ன காரணத்தாலோ யூதர்கள் உலகம் முழுவதும் துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். இரஷியா அதிபராக இருந்த ஜோசப் ஸ்டாலின் கூட யூத சேஷம் அமைவதை விரும்பினார். யூதர்கள் அரபு செல்வ உதவினார்.

யூதர்களுக்கு நாடு அமைய பிரிட்டன் உதவ வேண்டும் எனத் தொடக்கத்திலிருந்தே எண்ணியது. மேலும் சொல்வதானால் இந்திய நிலப் பரப்பில் 1938இல் இந்தியாவில் இஸ்ரேல் அமைய பிரிட்டன் கருதியது. திட்டமிட்டது. காந்தியார் பிரிட்டனின் திட்டத்தைக் கடுமையாக எதிர்த்தார். அந்த எதிர்ப்பை ஹரிஜன் ஏட்டில் கட்டுரையாக வடித்தார். அநோடு அந்தத் திட்டம் நின்றது போயிற்று. பின்னர்தான் பிரிட்டன் யூதர்களை அரபு மண்ணில் குடி அமர்த்தியது. அரபு மண்ணில் பிரிட்டிஷ் இஸ்ரேலைத் திணித்தது. இதன் விளைவு என்னவாயிற்று?

மத்திய கிழக்கில் அரபு மக்கள்தான் பெரும்

க. திருநாவுக்கரசு

திராவிட இயக்க ஆய்வாளர்

பான்மையினராக இருந்தனர். யூதர்கள் மிகக் குறைவாகவே இருந்தனர். இவர்களை அங்கே குடியேற்ற பிரிட்டிஷ் விரும்பியதால் 1920 முதல் 1940க்குள் யூதர்களின் வருகை அதிகரித்தது. இப்படி வந்தவர்களுக்கு அரபு மக்கள் அடைக்கலம் தந்தனர். யூதர்களைக் கப்பல்களின் மூலம் பிரிட்டிஷ் அரசு கொண்டு வந்து குடி அமர்த்தியது. இப்படி உலகம் முழுவதிலுமுள்ள யூதர்கள் ஜெருசலம் வந்து குவிந்தனர். அவர்களிடம் தங்க காசுகள் நிரம்ப இருந்தன. அரபு மக்கள் நிலங்களை விற்பனர். யூதர்கள் வாங்கினர். இந்தப் பரிவர்த்தனை எங்கே போய் முடிந்தது?

பிரிட்டன் அங்கீகரிக்காத நாடுச் சபையில் 1947 நவம்பர் 29ஆம் தேதி ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தின்படி பிரிட்டன் பாலஸ்தீன நிலராய்வை யூதர்களுக்கும் அரபு மக்களுக்கும் பிரித்தது. 1948 மே 5-இல் இஸ்ரேல் உருவாக்கப்பட்டதாக பிரிட்டன் அறிவித்தது. இதனால் அரபு மண்ணில் யூதர்களுக்கென்று இஸ்ரேல் என்று ஒரு நாடு உருவாவதற்கு, அதாவது பிரிட்டன் உருவாக்காத நாடுகளுக்கு அளித்தது. பிரிட்டன் அறிவிப்பை அய். நாவில் 1948 மே 5இல் அறிவித்தது. அறிஞர் அண்ணா இது குறித்து ஒரு மாத கிடைவெளியில் 06.06.1948 தேதியிட்ட தமது திராவிட நாடு வார இதழில் 'இஸ்லாமா? இஸ்ரேலா' என்று தலைப்பிட்டு எழுதினார். அந்தக் கட்டுரையில் பாலஸ்தீனத்தைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்திகளை நாம் இனி, தெரிந்து மேற் செல்வோம்:

"பாலஸ்தீன், பல அரசுகளின் கையிலே சிக்கிச் சிதைந்த வரலாறு ஏராளமாக உண்டு.

ரோம் நாட்டவர், பாலஸ்தீனத்தைப் பிடித்து ஜெருசலம் நகரையே இடித்துத் தரைமட்டமாக்கினர் ஒரு சமயத்தில். ஜெருசலம் என்ற பெயரையே நீக்கி விட்டனர் - 'எலியா காபிடோலினா' என்ற புதுப் பெயரிட்டு அந்த நகருக்குள் யூதர் பிரவேசிக்கக்கூடாது மீறி நுழைந்தால், அவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்படும் என்று உத்தரவிட்டனர். இதுபோல் பன்முறை, யூதர்களுக்குப் பேராபத்து வந்ததுண்டு. ஆனால், மீண்டும் மீண்டும் அவர்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு காரணத்தால் பழைய நிலைமையும் வருவதுண்டு.

ரோம் நாட்டவரால், இடித்துத் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட ஜெருசலத்தில், ரோம் நாட்டுராணியாடு, பிறகு அழகான ஓர் கோயில் அமைத்தார் - புனிதபுரியாக்கினார். ஏசு தோன்றி மறைந்தார். அவர் நடமாடிய நகர், புனிதபுரி என்றாயிற்று ரோம் ராணி கிருஸ்தவ மார்க்கத்தை மேற்கொண்டதால், எந்த ரோமிலிருந்து படைகள் கிளம்பி

வந்து ஜெருசலத்தை இடித்துத் தள்ளிற்றோ, அதே ரோம் நாட்டிலிருந்து சிற்பிகள் வந்தனர் பித்து அழகுப்படுத்த. ஜெருசலம், பல ஆண்டுகள், எகிப்து அரசிடம் இருந்திருக்கிறது.

பெர்ஷியா ராஜ்யத்தில் ஒருபகுதியாகப் பல காலம், பாலஸ்தீன் இருந்திருக்கிறது. வரலாற்றிலே, பார்த்தால், பாலஸ்தீன், பலமுறை நைந்திருக்கிறது. பலமுறை ஜொலித்திருக்கிறது. படுகளமாகப் பலமுறை இருந்திருக்கிறது. ஏசு, இரத்தம் சிந்தினார். ஜெருசலத்தில் - மக்களின் இரத்தம், அதற்கு முன்பும் இன்றும்கூடப் பாலஸ்தீனில், கொடூரப்பட்ட வன்மம் இருக்கிறது. இந்த அபிஷேகம் பெற்றுக்கொண்டுவரும், இந்த ஜெருசலம், அதை அடுத்துள்ள அரசுகளை மட்டுமல்ல, ஐரோப்பா முழுவதையும் ஆட்டிப் படைத்திருக்கிறது.

புனிதப் போர்! சிலுவை யுத்தம்! என்று கூறப்படும், போர், ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குப் பெரும் பாரமாக இருந்தது.

ஏசுவின் நாட்களுக்குப் பிறகு, ஜெருசலம் கிருஸ்துவ மார்க்கத்தவருக்குப் புனிதபுரியாகி விட்டது. ஐரோப்பாவிலே கிருஸ்தவ மார்க்கம் பரவிவிட்டது. எனவே, ஜெருசலத்தின் மீது ஐரோப்பாவுக்கு ஒரு பற்றும் பாசமும், இயற்கையாகவே ஏற்பட்டது. ஜெருசலத்தைக் காப்பாற்றுவது என்றால், தங்கள் மார்க்கத்தைக் காப்பாற்றுவது என்று பொருள் கொண்டனர். எனவேதான் மூன்று நூற்றாண்டுகள், புனிதப்போர் நடத்தினர் கிருஸ்தவர்கள்.

ஜெர்மனி, பிரான்ஸ், பிரிட்டன், ஹங்கேரி - பல வல்லரசுகள் இந்தப் புனிதப் போரிலே பங்கு எடுத்துக் கொண்டன. எட்டுமுறை, புனிதப்போர்! படை எடுப்புக்கள்! ஐரோப்பாவிலிருந்து பாலஸ்தீனுக்கு!

பாலஸ்தீனில், பிறைக்கொடி! பாலஸ்தீனில், ஜெருசலம்!! ஜெருசலத்தில் ஏசுவின் புதைகுழி! இந்த நிலைமை, போரை ஓட்டிவிட்ட போதுமானதாக இருந்தது. இதனுடன், ஜெருசலத்திற்குப்

புணிய காரியமாகச் செல்லும் கிருஸ்தவர், கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி கலந்து கொண்டது கடும் புயல் கிளம்பிற்று. கிருஸ்தவரின் உள்ளங்களில்! சிலுவைக்கு ஆபத்து! என்ற முழக்கம் கோழைகளையும் வீரராக்கும் அளவுக்கு, ஐரோப்பாவில் பரவியது - உணர்ச்சி ஊட்டிற்று. அப்போது பாலஸ்தீன், எகிப்து நாட்டிலே ஒருபகுதி!

பாலஸ்தீனை விடுவிக்க வேண்டும் - ஜெருசலத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும் புனிதபுரி பிறைக்கொடியினரின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கக் கூடாது.

இது போர் முடிக்கம், மதத்துக்கு ஆபத்து என்ற முடிக்கம். மன்னர்களையும் மக்களையும் ஏககாலத்தில் தட்டி எழுப்பிற்று, ஒவ்வொருவரும் தமது சொந்தக்காரியம் என்று கருத்திதழ்ந்து எழுந்தனர்.

1093-ஆம் ஆண்டு, பீடர் எனும் கிருஸ்தவத் துறவி, ஜெருசலம் சென்று வந்தார். புனிதபுரியிலே, கிருஸ்தவ மக்கள் சொல்லொணாக்கொடுமைக்காளாகி வதைக்கிறார்கள் என்பதை, அவர் ஐரோப்பாவில் பல்வேறு இடங்களிலே, எடுத்துரைத்து, ஆண்மையாளர்கள் இந்த அக்ரமத்தை ஒழித்தாக வேண்டும். சிலுவையின் மாண்பு பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறினார். அவரும் அவர் போன்றோரும், ஆவேசமுடடக்கூடிய விதத்திலே, பேசினைத் விளைவாக, ஐரோப்பா கண்டமே போர்க்கோலம் பூண்டெழுந்தது.

முதல் புனிதப்போர் 1096இல் துவங்கிற்று. பல்லாயிரக்கணக்கான கிருஸ்தவர்கள் கிளம்பினர் - பயிற்சி - படைக்குரிய இடைச்சணம் - இவை கருமின்றிக் கிளம்பி, பாதி வழிபோவதற்குள், இந்தப் பெருங்கூட்டம் பாழ்பட்டது. பிறகு, காட்பரி என்பவரின் தலைமையில், கட்டுப்பாடான முறையில் 80 ஆயிரம் பேர் கிளம்பினர். பல நாடுகளைக் கடந்து, பல போர்களை நடத்தி வென்று, இந்தப் பெரும்படை, மூன்றாண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஜெருசலத்தின் எல்லைக்கு வந்து சேர்ந்தது. கிளம்பும்போது 80 ஆயிரம் பேர்! ஜெருசலத்தின் எல்லையை அடைந்தபோது, எண்ணிக்கை, இருபதாயிரம் ! அறுபதாயிரம் பேர், உயிரைக் கொடுத்தனர், புனிதபுரியின் எல்லையைக் காணுமுன்பே.

1099-ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம், ஜெருசலத்தை முற்றுகையிட்டனர் - அதை ஜூலை 15-ஆம் தேதி பிடித்தனர். கிருஸ்தவ உலகம் களித்தது. மாதா கோயில்களிலே மணி ஓசை கிளம்பிற்று; மகிழ்ச்சி புத்தது; காட்பரி, ஜெருசலத்தின் எல்லையை அடைந்தபோது, அடுத்த ஆண்டு அவன் இறந்தான்.

ஜெருசலத்தின் கதி மீண்டும் இருள் கொடுக்க வாயிற்று. எகிப்தின் பிடியில் மீண்டும் ஜெருசலம் சிக்கிற்று. இரண்டாம் புனிதப் போர், தேவையாகி விட்டது. ஜெர்மன் சக்ரவர்த்தியும், பிரஞ்சுப் பேரரசும் படை திரட்டினர் - பயன் காணவில்லை - 1149இல் அவர்கள், வெற்றி காணாமலேயே, வீடு திரும்பினர். மூன்றாம் புனிதப் போர் மூண்டது.

தொடர்ச்சி நாளை....

திராவிட இயக்க தீரர்கள் நினைவு நாள்

பி. திருஞானசம்பந்தம் அக்டோபர் 5 (1983)

காளையார்கோவில் ஒன்றியக் கழகச் செயலாளராக பணியாற்றியவர்.

பாகனேரி ஊராட்சி மன்றத் தலைவராகவும், 1968 முதல் 1974 வரை தமிழக சட்டமன்ற மேலவையில் கழக உறுப்பினராக பணியாற்றியவர்.

1966ஆம் ஆண்டு சிவகங்கையில் நடைபெற்ற ஒன்றுபட்ட இராமநாதபுரம் - மதுரை மாவட்டங்களின் கழக மாநாட்டில் தொண்டர்ப்படைத் தலைவராக பணியாற்றியவர்.

இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் பங்கேற்று 1963 முதல் 1965 வரை சிறையிலிருந்தவர். விலைவாசி உயர்வுப் போராட்டத்தில் பங்கேற்று சிறை சென்றவர்.

'கழகம் வளர்த்த கருப்பு தங்கம்' என அப்பகுதி கழகத் தோழர்களால் அன்போடு அழைக்கப்பட்டவர்.

தலைமைக் கழகம் தி.மு.க.

திருப்பத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதியில்

19-வது ஆண்டாக 5000 தொழிலாளர்களுக்கு சீருடைகள்!

அமைச்சர் கே.ஆர்.பெரியகருப்பன் வழங்கினார்!

சிவகங்கை, அக். 5- சிவகங்கை மாவட்டம் திருப்பத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதி உறுப்பினரும் மாவட்டக் கழகச் செயலாளர் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் கே.ஆர்.பெரியகருப்பன் ஆயுத பூஜையை முன்னிட்டு ஆண்டு தோறும் கார், வேன், ஆட்டோ தொழிலாளர்களுக்கு சீருடைகளை கடந்த 18 ஆண்டுகளாக வழங்கி வருகிறார். இந்த ஆண்டு 19வது ஆண்டாக திருப்பத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதிக்கு உட்பட்ட திருப்பத்தூர், திருக்கோஷ்டியூர், அரளிக் கோட்டை, பள்ளத்தூர், கோட்டையூர், சிங்கம் புணரி, ஏரியூர், குன்றக்குடி, நெற்குப்பை ஆகிய ஊர்களில் ஆட்டோ, வேன், கார் ஓட்டுநர்கள் தொழிலாளர்கள் ஆகியோருக்கு ஆயுதபூஜையினை முன்னிட்டு அமைச்சர் கே.ஆர். பெரிய கருப்பன் கருப்பன் கருத்தாயி அறக்கட்டளை சார்பில் சீருடைகளை வழங்கினார்.

திருப்பத்தூரில் பேருந்து நிலையம், அண்ணாசிலை, புதுக்கோட்டை சாலை மற்றும் நகரின் பல்வேறு பகுதிகளில் உள்ள ஆட்டோ, வேன், கார் ஓட்டுநர்கள் தொழிலாளர்களுக்கு சீருடைகள் மற்றும் புடவைகள் ஆகியவற்றை வழங்கினார். தனது சொந்த நிதியாக ஒவ்வொருவருக்கும் ரூபாய் 200 வழங்கினார்.

இந்த நிகழ்ச்சியில் முன்னாள் அமைச்சர் மு.தென்வன், கழக இலக்கிய அணி துணைச் செயலாளர் மருதுஅழகுராஜ், ஒன்றிய

செயலாளர் எஸ்.சண்முகவடிவேல், பேரூர் கழக செயலாளர் ஆர்.கார்த்திகேயன், தசுவல் தொழில் நுட்ப அணி காளிமுத்து, மாவட்ட மாணவரணி அமைப்பாளர் கதி.ராஜகுமார், மாவட்ட வினையாட்டு மேம்பாட்டு அணி அமைப்பாளர் கே.எஸ். நாராயணன், மாவட்ட சிறுபான்மையினர் நல உரிமைப்பிரிவு அமைப்பாளர் என்.எம்.சாக்ளா, மாவட்ட ஆதிதிராவிடர் நலக்குழு தலைவர் கொத்தமங்கலம் சேது, பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர் திருமதி. கோகிலராணி நாராயணன், துணைத் தலைவர் கான் முகமது, ஒன்றிய துணைச் செயலாளர் எஸ்.முத்துக்குமார், தொண்டரணி துணை அமைப்பாளர் பூக்கடை பானுடி, நிர்வாகிகள் ராம.ரவி, பிளாசா சேகர், ஷாஜகான், புதூர் கண்ணன், அயலக அணி சன்சீமான் சுப்பையா, இளைஞரணி மனோகரன், சண்முகம் ஒன்றிய பொருளாளர் ஏ.எம். கண்ணன் உட்பட வார்டு கழக நிர்வாகிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

திருப்பத்தூர் சட்டமன்றத் தொகுதிக்கு உட்பட்ட பேரூர், ஒன்றியங்களில் அந்தந்த பகுதி ஒன்றிய செயலாளர்கள், பேரூர் கழக செயலாளர்கள் சீருடைகளை வழங்கினார்கள். பள்ளத்தூரில் பொதுக் குழு உறுப்பினர் பள்ளத்தூர் கே.எஸ். ரவி சீருடைகளை வழங்கினார். இதில் பேரூர் கழக செயலாளர் அசோக், பண்டிடி, முருகப்பன் உட்பட நிர்வாகிகள் கலந்து கொண்டனர்.

திராவிட இயக்க தீரர்கள் நினைவு நாள்

க. மூர்த்தி அக்டோபர் 5 (2001)

மாணவப் பருவத்திலேயே கழகக் கொள்கையால் ஈர்க்கப்பட்டு கழகப் பணியாற்றியவர்.

சட்டக் கல்லூரியில் பயிலும் போதே கழகத்தில் இணைந்து பணியாற்றியதோடு, வேலூர் மாவட்ட அவைத்தலைவராக பொறுப்பு வகித்தவர்.

சோனிகர் பேரூராட்சி தலைவராக போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று, அப்பகுதி மக்களின் நன்மதிப்பை பெற்றவர்.

இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் உள்ளிட்ட கழகம் அறிவித்த போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டு சிறை சென்றவர்.

தலைமைக் கழகம் தி.மு.க.